

Alken d. 23. november 2003.

Noget af det første, jeg husker om poesi, er den sang min far, som var Kaptajn og sejlede på langfart, skrev hjem til min mor. Det var på melodien Gyldenlakken.

*"Jeg sidder og kan ikke glemme'
ved ej hvordan tiden skal gå,
til atter de kære derhjemme,
jeg skuer i øjnene blå.
Min hustru og så min lille datter,
de tænker vist også på far,
jeg drømmer, hvornår ses vi atter,
i Hjemmet det lille vi har."*

Så fortsatte han med teksten til Gyldenlakken, da han kaldte mor for sin lille gyldenlak.

Skønt mine forældre blev skilt, gemte mor dette vers. Og jeg blev siden klar over, at jeg ejer mine poetiske evner efter min far.

Jeg kunne rime, så snart jeg kunne tale. Da jeg kom i mellemskolen, skrev jeg vers om mine kammerater. Når jeg lå på sygehus, skrev jeg sange til sygeplejerskernes eksamensfest.

Så blev jeg gift, stiftede familie og ved alle familiefester skrev jeg sange.

Da vi flyttede fra København til Jylland og min mand blev ansat på Glarbo Savværk, skrev jeg sange, når Carl Hull havde festdage En dag sagde han til mig: "Hvorfor begynder du ikke at skrive personlige festsange for folk i al almindelighed? Averter med det og få lille forretning ud af det - du kan jo godt. I må have lov til at bruge kontorets duplikerings- maskine."

Så gik jeg igang med en annonce i Annoncebladet og skrev den første sang. Det var til en sølvbryllupsfest, der skulle holdes i Siim gamle skole den 23 november 1953. Desværre har jeg (først fornylig) mistet den første sang, jeg havde gemt den så godt, at jeg ikke kan finde den. Jeg husker ikke melodien, men jeg husker, at der kom et vers i den med melodien: "Du gamle måne."

Jeg tog på cykel udi Siim og tegnede den gamle skole på sangen. Købmand Andresen lånte i starten mig sin lille skrivemaskine.

De førte sange skrev jeg i hånden, og renskrev dem bagefter.

Jeg cyklede rundt til folk, for at få oplysningen til sangene. Så galt helt over til Alling, hvor der lå et smukt lille bindinsværkshus. Også til Jaungyde, hvor jeg mødte en dejlig familie, hvor jeg har haft den glæde, at skrive alle sangene til deres fester. Jeg startede med en gammel bedstemor og fortsatte gennem årene helt ned til oldebørnene.

I 1956 skrev jeg en slagsang til Ry spejderne og det var på en melodi, som jeg selv havde komponeret. Da melodien var kommet til mig i en drøm, hvor jeg så prinsesse Margrethe, vores nuværende Dronning sidde og spille den ved et klaver, syntes jeg, marchen skulle hedde Dronning Ingrid's Spejderhonnørmarch, da Dronningen var projektrice for Danmarks pigespejdere. Nu skrev jeg også tekst dertil.

Tiden gik, og jeg blev formand for de unge på 40 i en danseforening på Rye kro. I de 5 år, jeg var formand, skrev jeg utallige sange, som alle kom i et lille hæfte. Vi sang sangene ved hver danseaften. Desværre har jeg ikke selv et af hæfterne, de blev på kroen, da jeg holdt op, jeg ville meget gerne have et af dem, hvis der er nogen der ser dette.

Min mand fik en blodprop i 1955. Skulle nu skånes, så da han blev arbejdsløs, da var sangene en god lille hjælp.

Da vi flyttede til Alken, skrev jeg festsangen til foreningen, når der var fester.

Jeg har skrevet til fester rundt om i landet, da jeg en jul averterede i Familiejournalens julenummer.

Jeg har skrevet konfirmationssang til Hong Kong og adskillige sange til Schackenborg kro, blandt andet konfirmationssang til Kroejerens søn, der skulle i kokkelære på Amalienborg.

olgakeis@mail.dk tlf. 86 57 73 07